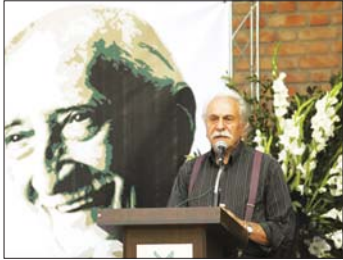

دربچه

بدرقه داریوش اسدزاده به آرامگاه ابدی

- سه‌شنبه، پنجم شهریور، پیکر زنده‌یاد داریوش اسدزاده با حضور جمعی از هنرمندان به سمت خانه ابدی بدرقه شد.

در ابتدای این مراسم اصغر همت در صحبت‌های کوتاهی گفت: امروز اینجا جمع شده‌ایم تا یکی دیگر از سرسلسله‌های تئاتر و سینمای ایران را بدرقه کنیم؛ مردی که تا چندی پیش سالم و سلامت زندگی می‌کرد، در این سال‌ها همیشه در همه مراسم‌ها حضور داشت و دعوت‌ها را می‌پذیرفت. او را می‌توان الگویی برای اخلاق دانست؛ فردی که خاطره‌ای بیش از ۷۰ سال برای هنر ایران رقم زده است. علی دهمردی نیز گفت: «در فرهنگ عامه ما عبارت جالبی وجود دارد به‌عنوان بزرگ خاندان، ما هم امروز بزرگ خاندانمان را از دست داده‌ایم. رفتن داریوش اسدزاده رفتن یک گنجینه در حوزه تئاتر و سینما بوده است. استاد اسدزاده یک هنرمند نمونه بود که الگوی مناسبی برای هنرمندان به شمار می‌رفت. او آدم صبور و شکیبایی بود که در شرایط فعلی هیچ‌گاه از ناملایمات زندگی خود شکایت نکرد. این هنرمند معتقد بود که مردم باید هنرمندان را با شکل‌وشمایل برانزده ببینند، به همین دلیل همیشه خوش‌پوش بود.»

اصغر همت در بخشی از این مراسم اعلام کرد که داریوش اسدزاده کتابخانه خود را به خانه تئاتر اهدا کرده است.

در بخشی دیگر از این مراسم، ایرج راد با اشاره به اینکه با رفتن داریوش اسدزاده بخشی از تاریخ شفاهی هنر ایران را از دست داده‌ایم، گفت: او با بزرگان فراوانی مثل عبدالحسین نوشین و سیدعلی نصر کار کرد و خاطرات زیادی از او مکتوب شده که در کنار هزار و ۸۱ کتاب به خانه تئاتر اهدا شده است و خانه تئاتر با دل‌وجان از آنها حمایت می‌کند.

رئیس هیئت‌مدیره خانه تئاتر گفت: هرگز نشنیدم داریوش اسدزاده درباره خصلت بدی در همکاران و هنرمندان دیگر سخن بگوید و همیشه به نیکی درباره دیگران صحبت می‌کرد. او آشنایی کامل با هنر بازیگری در ایران و خارج از کشور داشت.

او ادامه داد: اسدزاده شاخ شمشادی بود که من هرگز او را در قامت پرمرد ندیدم و رفتن هنرمندانی مثل او بی‌باگشت است و امیدوارم برای توان‌های الکو باشد. اعتبار او و اعتبار ما و اعتبار هنرهای نمایشی این مملکت است.

در ادامه و پس از اینکه به علاقه داریوش اسدزاده به موسیقی اشاره شد، سالار عقیلی دقایقی با همراهی ساز فلوت آواز خواند.

فرزند این هنرمند در پایان گفت: او دوست داشت یک قرن زندگی کند و تقریباً به این آرزو دست یافت، اما مهم‌تر این است که ببینیم در این قرن چطور زندگی کرد و باید تبریک گفت به کسانی که در دل او جا داشتند و از او بهره بردند و باید متأسف باشند کسانی که قدر او را ندانستند.

در این مراسم اعلام شد که پنجشنبه ساعت ۱۱ تا ۱۲:۳۰ مراسم یادبود و ختم مرحوم اسدزاده در مسجد نور برگزار خواهد شد و سپس حجت‌الاسلام دعایی نماز میت را بر پیکر این هنرمند برای خاک‌سپاری در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) خواهد خواند.

محمدجواد حق‌شناس، همایون اسعدیان، منوچهر شاهسورای، محمد احسانی، فاطمه معتمدآریا، داریوش فرهنگ، شهرام کیل‌آبادی، حسین مسافرآستانه، اکبر رحمتی، حجت‌الاسلام دعایی، مهدی میامی، محمد متوسلانی،کامران ملکی، پیمان شریعتی، مهدی شفیعی، خسرو احمدی، حبیب دهقان نسب و… از جمله حاضران در این برنامه بودند.

داریوش اسدزاده، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون، متولد یکم آذرماه ۱۳۰۲ در کرمانشاه بود. او در ۲۰ سالگی وارد عرصه بازیگری شد و سال‌ها در مقام بازیگر، نویسنده و کارگردان در تئاتر تهران (نصر) فعالیت کرد. در دهه ۴۰ و ۵۰ در بیش از ۵۰ فیلم سینمایی ایفای نقش کرد. او پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، ایران را ترک کرد و در سال ۱۳۶۵ پس از ۱۰ سال اقامت در آمریکا بازگشت و در دو سریال «سمنون» و «خانه سبز» و فیلم‌های سینمایی زیادی مثل «دو نیمه سیب»، «همسر»، «قلاده‌های طلا»، «نیم‌خانه ایران»، «زمان از‌دست‌رفته» و «پوی کافور عطر یاس» بازی کرده است. آخرین فیلم او هم «حکایت دریا»، به کارگردانی بهمن فرمان‌آرا بوده است.

وی یکشنبه، سوم شهریور، در ۹۶ سالگی در خانه خود درگذشت.

بهناز شیربانی؛ در تمام این سال‌ها به‌وفور از

کاستی‌های سینمای کودک و دلایل توجه بیشتر به آن صحبت شده است. اتفاقاً این صحبت‌ها از جانب افرادی بر زبان رانده شده که با مسئولیتی در این زمینه داشته‌اند یا پیش از این بسیاری آنها را اعتبار سینمای کودک خطاب می‌کردند. شاید بی‌انصافی باشد که بسیاری از فعالان حوزه سینمای کودک را صرفاً در این دسته‌بندی بگنجانیم اما می‌توان به جرئت از این موضوع سخن گفت که اساساً

اگر پیش از این خواستی هم برای احیای سینمای کودک وجود داشت، به مرور و در سال‌های متوالی به سمت فراموشی رفته است. در این حیطه‌ویض بارها درباره دخالت دولت و لزوم توجه مدیران دولتی به سینمای کودک و اهتمام به احیای این سینما صحبت شده است که می‌توان از زوایای دیگر به این موضوع نیز پرداخت؛ اما با نگاه به بسترهایی که برای شکل‌گیری درست سینمای کودک لازم است، به نظر می‌رسد دست‌کم سه محور را می‌توان از الزامات رسیدن به آن دانست. کمتر کسی است که منکر شود برای رسیدن به استانداردهای لازم لاجرم باید زیر بار هزینه‌هایی رفت و بسترهایی را فراهم کرد. طبعاً سینمای کودک نیز به پیروی از پیشرفت‌ی که در تمام دنیا در این زمینه حاصل شده است نیازمند استودیوها و شرکت‌های مجهز به تکنولوژی روز دنیاست. از طرف دیگر به نظر می‌رسد سینمای کودک بیش از حوزه‌های دیگر نیازمند حمایت‌ها دولتی است و البته حضور نیروهای کارآمد و متخصص در این زمینه و دیگری وجود ادبیاتی مبتنی بر ادبیات کودک که براساس آن بتوان دست به ساخته‌های جذاب و جدید برای کودکان زد. با نیم‌نگاهی به سینمای کودک در گذر سال‌ها فعالیتش فقط می‌توان ردپای برخی از نویسندگان این حوزه از جمله هوشنگ مرادی‌کرمانی را دید که البته بسیاری از آثارش به تصویر کشیده شده است. مدرسه هنر و ادبیات کودکان و نوجوانان را که با نام مدرسه موسیقی صداوسیمایز ساخته می‌شود،

می‌توان از جمله نخستین مراکز هنری دانست که بسیاری از هنرمندان حوزه کودک از این مؤسسه فرهنگی پا به عرصه حرفه‌ای کار در سینما و تلویزیون گذاشتند. سینمای کودک از دیدگاه بسیاری از کارشناسان همیشه مهجور بوده و هست و حتی پیش از انقلاب نیز سینمای کودک به مفهوم درست و حرفه‌ای آن وجود نداشته و اغلب آثاری که در حوزه سینمای کودک در پیش از انقلاب دسته‌بندی می‌شود، در قالب اندیشه و ایده بزرگسالان برای کودکان ساخته می‌شد و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان از جمله مراکزی بود که بسیاری از بزرگان سینمای ایران از جمله بهرام بیضایی، ناصر تقوایی، عباس کیارستمی و… در آن دست به ساخت آثاری برای کودکان و نوجوانان زدند و اغلب کارهای آنها از آثار ماندگار سینمای ایران محسوب می‌شوند. بنیاد سینمایی فارابی از جمله مراکز تأثیرگذار در حوزه سینمای کودک بوده است؛ اما هنوز هم وقتی از سینمای کودک در کشورمان صحبت می‌کنیم، نمی‌توانیم آن را یکی از جریان‌های اصلی سینمای

به بهانه پایان سی‌ودومین جشنواره کودک

دست خالی سینمای کودک و ضعف تجربه‌های اجتماعی

یک کودک در حال بازی با آب در یک ظرف فلزی بزرگ

ایران دسته‌بندی کنیم و به نظر می‌رسد در بسیاری از آثاری که به نام کودکان و نوجوانان ساخته می‌شود، سازندگان این آثار غالباً درکی از روان‌کاوی کودک و موقعیت جامعه کودک ندارند، هرچند این موضوع در حوزه انیمیشن که غالباً مخاطبانش را کودکان و نوجوانان تشکیل می‌دهند نیز صدق می‌کند و رشد و گسترش و فراگیری درخوری نداشته است و می‌توان از افت سینمای کودک در سال‌های اخیر صحبت کرد.
نداشتن سیاست‌گذاری‌های دقیق برای جامعه کودکان و نوجوانان که بخش زیادی از جمعیت کشورمان محسوب می‌شوند، از جمله موضوعاتی است که حوزه سینمای کودک و نوجوان را هر روز نحیف‌تر از روز قبل می‌کند.

تخصیص درصد کمی از فیلم‌های تولید و اکران‌شده سینما به گونه سینمای کودک و نوجوان بر همه آشکار است و با توجه به جامعه مخاطب

کودک و نوجوان و نیاز آنها به سرگرمی می‌توان به چالش‌ها و آسیب‌های این نوع سینما بیشتر فکر کرد؛ اما تهماسب صلح‌جو، سینمایی‌نویس باسابقه، از زاویه دیگری به مهجوربودن این‌گونه سینما نگاه می‌کند و می‌گوید: «شاید از دیدگاه برخی سینمای کودک شرایط مناسبی دارد و روال طبیعی را طی می‌کند، اما از نظر من این‌طور نیست. در حقیقت می‌توان گفت درصد زیادی از جامعه کودک و نوجوان ما مدین سی‌دی‌های کارتون و انیمیشن‌های خارجی را به رفتن به سالن‌های سینما ترجیح می‌دهند و البته می‌توان به آنها حق داد، چراکه فیلم قابل توجهی در این زمینه ساخته نمی‌شود».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «اهمیت سینمارفتن کودکان و نوجوانان به نظر من این است که آنها از سنین کم رفتار اجتماعی را یاد بگیرند و با هم‌مس‌وسالان خودشان در یک محیط چشم به یک پرده بدوزند و فیلم ببینند. حقیقتاً در سال چند فیلم برای این جامعه هدف ساخته می‌شود و اصلاً از ابتدای همین امسال تا به امروز چند فیلم تولید یا اکران شده است؟ اگر اکران شده است تا چه حد برای کودکان رضایت‌بخش بوده است؟ از این جهت می‌توان گفت در یک فضا و موقعیت فرهنگی مثل سینما، کودکان ما تجربه اجتماعی ضعیفی دارند و در سال کمتر موقعیتی پیش می‌آید که برای دیدن فیلم مناسبشان به سینما بروند.»صلح‌جو ادامه داد: «در واقع می‌توان گفت بسیاری از کسانی که در سنین بالاتر علاقه‌مند به فرهنگ یا حوزه سینما شدند، تجربه‌های خوبی از دوران کودکی و فیلم‌دیدن دارند. اتفاقی که به نظر می‌رسد در سال‌های اخیر و نسل کنونی کمتر شاهد آن هستیم و فیلم ایرانی مناسب کودکان عملاً خیلی اولویت سینمای ما محسوب نمی‌شود. امیدوارم در سال‌های پیش‌رو بیشتر به این موضوع که اتفاقاً موضوع کم‌اهمیتی هم نیست، پرداخته شود و شاهد ساخت آثار بهتر و باکیفیت‌تری در حوزه سینمای کودک و نوجوان باشیم».

صالحی: سینمای کودک و نوجوان بخشی از هویت سینمای ایران است

لیک جانسن و مورتن کافمن رسید. پروانه زرین بهترین فیلم‌نامه هم به فیلم «جادوگر کوچک» به نویسندگی ماتئاس پاخت تعلق گرفت. در همین بخش پروانه زرین بهترین کارگردانی برای فیلم «بیست‌وسه نفر» به مهدی جعفری رسید.

پروانه زرین بهترین فیلم بلند نیز به فیلم «بیله» به تهیه‌کنندگی یانیس پوهویس اهدا شد.

جایزه ویژه هیئت داوران بخش بین‌الملل نیز به فیلم «چاسکیت» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی ریا راماسوبان تعلق گرفت.

سپس هیئت داوران بخش مسابقه سینمای ایران متشکل از ساره بیات، ایرج طهماسب، مرجان اشرفی‌زاده، ام‌رالله احمدجو، حامد جعفری، غلامرضا رضانی و محمدعلی مظاهری برای اهدای جوایز روی صحنه آمدند.

در بخش اول جایزه شهید بهنام محمدی به مهدی جعفری برای فیلم «بیست‌وسه نفر» اهدا شد.

دیپلم افتخار پویانمایی کوتاه به «این سو آن سو» به کارگردانی لیدا فضلی اهدا شد.

همچنین پروانه زرین بهترین پویانمایی کوتاه نیز به مهین جواهریان برای «زر زری کاکل زری» تعلق گرفت.

دیپلم افتخار بهترین فیلم کوتاه داستانی به عباس جلالی‌یکتا برای «پسر دریا» اهدا شد.

مرتضی آسمانی برای «سرخابی» نیز دیپلم افتخار بهترین فیلم کوتاه داستانی را از آن خود کرد.

دیپلم افتخار بهترین کارگردانی داستانی بلند به مژگان بیات برای «فرزند زمین» اهدا شد.

محمد نجیبی نیز دیپلم افتخار بهترین فیلم داستانی بلند را برای «فرزند زمین» به خود اختصاص داد.

دیپلم افتخار بهترین پویانمایی به مصطفی مزرتعی برای «بنیامین» تعلق گرفت.

دیپلم افتخار بهترین فیلم‌نامه نیز به سلمان خورشیدی برای فیلم «بازبوو» اهدا شد.

در ادامه پروانه زرین بهترین فیلم‌نامه به مهدی جعفری برای فیلم «بیست‌وسه نفر» اهدا شد.

دیپلم افتخار بهترین بازیگر نیز به آیلین رشیدیان برای بازی در فیلم «قطار آن شب» رسید و راستین عزیزپور هم برای بازی در فیلم «نورآنا» دیپلم افتخار نیز بخش را گرفت.

در ادامه دیپلم افتخار بهترین بازیگر نیز به محمد آزادی برای بازی در فیلم «اقیانوس پشت پنجره» رسید.

علیرضا اکبری نیز برای بازی در فیلم «منطقه پرواز ممنوع» پروانه زرین بهترین بازیگری را از آن خود کرد.

پروانه زرین بهترین کارگردانی در بخش ملی نیز به امیرحسین قهرایی، کارگردان فیلم «بازبوو» اهدا شد.

پروانه زرین بهترین فیلم در بخش ملی نیز به مجتبی فرآورده، تهیه‌کننده فیلم «بیست‌وسه نفر»، رسید.

پروانه زرین جایزه ویژه هیئت داوران نیز به بهروز رشاد، تهیه‌کننده فیلم «قطار آن شب»، تعلق گرفت.در بخش دیگر مراسم اختتامیه

و برای اهدای جایزه ویژه دبیر جشنواره، علیرضا تابش، محمدعلی انصاری و عباس رضایی روی صحنه حاضر شدند. در این قسمت، در بخش کسب‌وکار دیپلم افتخار به امیرحسین قهرایی برای فیلم «بازبوو» اهدا شد.

در بخش نوآوری نیز دیپلم افتخار به حمیدرضا قطبی برای فیلم «قطار آن شب» تعلق گرفت.

همچنین در بخش رونق اکران و ترغیب مخاطبان نیز حامد بامروت‌تبار برای فیلم «منطقه پرواز ممنوع» شایسته دریافت جایزه شناخته شد.

هنر

زیر آسمان فیروزه‌ای

اکران ویژه «روزواقعه» و «پرواز در شب» هم‌زمان با ماه محرم

● فیلم‌های سینمایی «روزواقعه» و به کارگردانی شهرام اسدی و تهیه‌کنندگی مرتضی شایسته و «پرواز در شب» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی زنده‌یاد رسول ملاقلی‌پور هم‌زمان با شروع ماه محرم در پردیس سینما آزادی اکران ویژه می‌شوند. با برنامه‌ریزی‌های انجام‌ده قرار است این دو فیلم به مدت دو هفته از ۱۰ شهریور در سینما آزادی روی پرده بروند و یک سانس در هر روز به اکران این آثار اختصاص دارد. علاقه‌مندان می‌توانند با خرید بلیت از سایت سینماتیکت و سینما آزادی این دو فیلم خاطره‌انگیز سینمای ایران را تماشا کنند.فیلم سینمای «بازواقعه» در سال ۱۳۷۳ بر اساس فیلم‌نامه «روز واقعه» که بهرام بیضایی آن را در سال ۱۳۶۱ نوشته بود، ساخته شد.با گذشت ۲۵ سال از ساخت این فیلم به نظر می‌آید هنوز فیلمی تا این اندازه مهم و اثرگذار درباره عاشورا ساخته نشده است. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: عبدالله جوانی مسیحی است که تازه به اسلام روی آورده و دل در گرو عشق راحله، دختر زیند، دارد. وی در جریان عروسی با راحله ندایی می‌شنود که او را به یاری فرا می‌خواند، عبدالله بیابان به بیابان، واحه به واحه به سمت کرلا می‌تازد و هنگام عصر عاشورا به آنجا می‌رسد و در آن زمان «حقیقت» را بر سر نیزه می‌بیند. بازیگرانی مانند علیرضا شجاع‌نوری، زنده‌یاد عزت‌الله انتظامی، زنده‌یاد جمشید مشایخی، زنده‌یاد مهدی فتحی، محمدعلی کشاورز، سعید نیکیور، عنایت‌الله بخشی، حسین پناهی، ژاله علو، حمیده خیرآبادی و لادن مستوفی، کارمان فیوضات، سیامک اطلسی و مرحوم حسین محب‌اهری در «روز واقعه» نقش‌آفرینی کرده‌اند. فیلم سینمایی «پرواز در شب» به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی رسول ملاقلی‌پور در سال ۱۳۶۵ ساخته شده است.در خلاصه داستان این فیلم آمده است: یک گردان نیروهای ایران در محاصره قرار می‌گیرد و ارتباط آن با قرارگاه مرکزی قطع می‌شود. چهار نفر از رزمندگان گردان انتخاب می‌شوند تا برای درخواست کمک خود را به قرارگاه برسانند. از آن میان سه نفر کشته می‌شوند و یکی خود را به قرارگاه می‌رساند. فرمانده گردان نیز برای تهیه آب آشامیدنی سربازان زخمی، محاصره دشمن را می‌شکند، اما کشته می‌شود. قوای کمکی سر می‌رسد و پس از مقابله با دشمن بقیه افسراد گردان را نجات می‌دهد… زنده‌یاد فرج‌الله سلحشور، علی یعقوب‌زاده، تاجبخش فنایان، جعفر دهقان، مصطفی لاجوردی، کامران نوروز، اکبر نیکرو و سیدجواد هاشمی از جمله بازیگران «پرواز در شب» هستند.

معرفی داوران جایزه نتپک جشنواره فیلم مستقل خورشید

● دو داور خارجی و یک داور ایرانی عضو سازمان توسعه سینمای آسیا – اقیانوسیه (نتپک)، جایزه ویژه این سازمان را در هفتمین جشنواره فیلم مستقل خورشید اهدا می‌کنند. آتوج مالهوترا منتقد، کیوریتور و فعال فرهنگی از هند، مارک هاز، فیلم‌ساز نامزد جشنواره فیلم کن و بخش‌کننده فیلم از فرانسه و مهدی یارمحمدی فیلم‌ساز، مدیر و مؤسس جشنواره فیلم مستقل خورشید، دآوری بخش نتپک هفتمین دوره این رخداد سینمایی را بر عهده دارند. هفتمین جشنواره مستقل فیلم خورشید شامل بخش‌های «مسابقه فیلم مستقل تجربه‌گرا»، «مسابقه ویدئوآرت»، «مروری بر سینمای تجربی آلمان» و «بخش ویژه بازآفرینی شهری» به دبیری مهدی یارمحمدی همراه‌ا امسال در تهران برگزار می‌شود.

نقاشی دیواری برگزیت ناپدید شد

● نقاشی دیواری «بنکسی» که تصویر یک کارگر را در حال حذف‌کردن یکی از ستاره‌های پرچم اتحادیه اروپا نشان می‌دهد، از روی دیوار ساختمان شهر بندری انگلستان ناپدید شد. این اثر هنری که به عنوان نمادی از خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا خلق شد، به عنوان یکی از جاذبه‌های توریستی شهر بندری «دوور» محسوب می‌شد.این نقاشی دیواری در ماه «می» سال ۲۰۱۷، درست یک ماه پیش از انتخابات سراسری که مباحث مربوط به «برگزیت» را در مرکز توجه قرار داد، خلق شد.با توجه به گزارش‌های یکی از ساکنان نزدیک به نقاشی دیواری، یک داربست روز شنبه در کنار نقاشی نصب شد و روز بعد نقاشی ناپدید شد.این اتفاق واکنش بسیاری از کاربران فضای مجازی را به دنبال داشت، برای مثال، یکی از کاربران در صفحه فیس‌بوک نوشت: «چرا؟ نمی‌توانم درک کنم چرا باید چنین شاهکاری را ناپدید کنند. این یک تازیدی به تمام معناست.» این نقاشی دیواری پیش‌تر در صفحه اینستاگرام بنکسی به عنوان یکی از آثار او تأیید شده بود.مالک ساختمانی که نقاشی روی دیوار آن خلق شده است، بیان کرد بلافاصله پس از آنکه نقاشی بنکسی را روی دیوار خانه دید، به دنبال راه‌حلی برای فروش آن به یکی از کاری‌های هنری لندن و صرف سود حاصل از آن در خیره‌ها بود.«بنکسی» هنوز ناپدیدشدن نقاشی دیواری «برگزیت» را تأیید نکرده است.